

PetraLouise Muris

het kinder-boeken-kast-feest

“Het kinder-boeken-kast-feest.”

Thema ‘Feest’ kinderboekenweek.

Geschreven en geïllustreerd door

PetraLouise Muris.

Schrijft sinds 2007 **100+** niet commerciële geïllustreerde e-books op het internet voor kinderen.

Elke maand verschijnt er een nieuw gratis e-boek op de kindvriendelijke site kinderboek-online.nl.

Kijk of er één voor jou bij is.

Voorlees/ leesverhaal voor kinderen rondom 8 jaar.

Zie de voorwaarden op kinderboek-online.nl

Bladzijde

3
7
10
13
17

Hoofdstuk

- 1 De koning wil niet naar Boekerij.
- 2 Het verkeerde feest.
- 3 Het verkleed-feest.
- 4 De Freule mag mee.
- 5 Een kinder-boeken-week in Bollebroek.

Streepje tussen een woord?

Lees het als 1 woord.

Hoofdstuk 1

De koning wil niet naar Boekerij.

In het Koninkrijk Bolle-broek van koning Bolle-buik wordt nooit feest gevierd. Dat wil de koning niet.

— “Sire, Sire,” roept de freule.

U hebt een uit-nodiging van ons buurland Boekerij! Zij vieren het 60 jarig bestaan van hun kinder-boeken-kast!

Het is heel belangrijk Sire, want er komen veel koningen uit heel de wereld.

Het feest duurt langer dan een hele week.

Is dat niet leuk?

De kinder-boeken-kast-week duurt van 1 Oktober tot en met 12 Oktober.

— “Wat een flauwe kul! Je viert toch geen feest van-wege een oude boeken-kast?” moppert de koning. “Ik geef toch ook geen feest voor een keuken-kast?”

En dat daarvoor koningen uit heel de wereld komen vind ik be-lache-lijk.

Ha, ha u maakt zeker een grapje Freule Koeter-waals tot Priet-praat van Badzeep tot Dompel-bad.”

— “Nee Sire, het is echt waar.”

— “Als het geen grap is neem ik u mee Freule.

U mag ook die oude kinder-kast zien.

Een boeken-kast zei u?

Hum, ha, ha, ja, het is vast een grap.

Een kinder-feest is geen Staats-feest.
Als wij maar geen hele week naar die boeken-kast
moeten staren. Wat een onzin eigenlijk.

Een kinder-feest, ba, ik
walg van feesten en ik
walg ook van boeken
lezen.

Freule, doet u mij een
plezier.

Zoekt u even uit of het
echt waar is.

Ik verzin liever een
smoes dan dat ik naar
dat feest moet.

Wat zei u? Wanneer is
dat kinder-feest?

Schrijf maar dat ik
buikloop heb.”

— “Maar Sire u kunt toch
geen buikloop hebben tot 12 Oktober?

Het feest is pas over een half jaar, het is nu pas
Mei!”

— “Dan verzint u maar een andere smoes.”

De freule trekt een pruil-lip.

— “Ik dacht nog wel dat ik mee mocht. Ik vind het
erg jammer.’

De koning lacht smakelijk: ‘ha, ha, ha, ha!’

Hij kijkt vragend naar de freule.

— “Moet ik verder nog iets doen vandaag?
Wat staat er op de agenda?”

— “U moet naar Buikje-rond een lint door-knippen.
Er wordt daar een bakkerij ge-opend.”

— “Kijk Freule, dat is pas gezellig.

Dat doe ik liever dan als een gek naar een boeken-
kast turen.

Lekker, misschien krijg ik taart!

Zorgt u er nou maar voor dat ik niet naar Boekerij
hoef.”

De koning laat meteen zijn jas brengen.

Dan stapt hij in zijn auto.

— “Chauf-feur? Brengt u mij naar Buikje-rond?”

Na een uur is de koning in Buikje-rond.

Hij moet de mensen toe-spreken.

Dat kan de koning goed.

— “Ik ben uitge-nodigd voor een gek feest in
buurland Boekerij maar ik ben veel liever hier.
Hier is het leuk.

U hebt een mooie bakkerij neer-gezet.

Ik zal het lint stukje voor stukje af-knippen, dat
duurt lekker lang.

Ik begin hier en eindig bij de deur.”

Dan knipt hij het lint stukje voor stukje af.

Als het lint voor de deur is weg-geknipt roept hij:
“de bakkerij is of-fi-ci-eel geopend!”

De burge-meester en de mensen van de bakkerij klappen.

— “Hoera, leve de Koning!”

De koning hoopt stiekem dat hij taart krijgt.
Jammer genoeg krijgt hij geen taart alleen koffie
met een smake-loos koekje.

Dat is zijn eigen schuld want hij wil geen feestjes.

Op weg naar huis zegt hij: “ik ga toch maar naar
Boekerij, chauffeur.

Misschien word ik daar meer verwend dan in mijn
eigen land, misschien krijg ik daar wel taart.”

— “Wanneer moet ik u brengen Hoogheid?”

— “1 oktober chauffeur. Dan begint daar het
kinder-feest.”

Hoofdstuk 2

Het verkeerde feest.

Nu het 1 Oktober is, reist de koning helemaal naar Boekerij.

De koning wordt in de stad Boekrol verwacht, toch viert men dit feest in het hele land.

De auto pruttelt over de weg.

Plotseling ziet de koning een snoep-winkel.

Voor de etalage liggen kleurige snoepjes.

— “Stop de auto chauffeur, ik wil hier even naar binnen.”

De koning blijft uren in de snoep-winkel.

Hij mag snoepjes proeven, zoveel hij lust.

Als hij met grote zakken snoep in de auto stapt weet hij de naam van het feest niet meer.

Hij vraagt: “weet u het nog chauffeur?

Weet u nog naar welk feest ik ging?

Was het nou een snoep-feest?”

— “Het zou kunnen Hoogheid, ik herinner mij dat u op 1 Oktober naar een kinder-feest moest.

En snoepen doen kinderen overal.

Misschien zien wij ergens ballonnen hangen.

Ik zie daar verderop slingers aan een deur hangen.

Daar zult u moeten zijn.”

— “O, gelukkig, wij zijn er. Ik ben stijf van het zitten.”

De koning klopt op de versierde deur.
Hij roept: “doe open, ik kom het feest mee-vieren.”

De kinderen in het huis kijken vreemd op als er een heuse koning de huis-kamer binnen wandelt.
Zij kijken gretig naar de zakken snoep.
— “O willen jullie er ook één?” verzucht de koning.

Hij had liever alles zelf gehouden.
— “Vieren jullie hier vandaag een kinder-feest?”

Ja ik zie het al, overal hangen slingers en ballonnen. Gelukkig ben ik hier goed.”

De koning is erg welkom in het huis.
Hij wordt verwend met taart en snacks.
Met choco-lade-melk en limo-nade.
Het is een gezellig feest, dat wel.
Maar het is niet het juiste feest.
Gelukkig vraagt hij: “is hier morgen weer feest?
Het duurt toch tot de twaalfde?”

— “Weer feest? Nee hoor meneer de Koning, een verjaardag vier je maar eens in het jaar.”

— “O hemel, ik ben op het verkeerde feest!
Ik dacht al, waar blijven de andere koningen.
Ik vond het al vreemd dat geen enkele koning dit feest wilde vieren.

Dom van ze, want het was hier best gezellig.
Sorry mensen, ik schaam mij nu wel een beetje.”

— “Wij vinden het een hele eer een Koning op bezoek te hebben. Dank u, dank u wel.
Wij hopen dat u dat andere feest ook nog kunt vieren.”

De koning loopt met rode wangen van schaamte naar de auto.

Hij stapt mopperend in de auto.

— “Chauffeur, het is uw schuld dat ik op het verkeerde feest was!

U' zei iets over een versierde deur.

U' zei dat ik hier moest zijn.

Waar moeten wij dan wel zijn?

Hoe heette dat feest ook alweer?”

— “Kinder-feest, uwe Hoogheid.”

— “Op naar de volgende versierde deur chauffeur.”

HOOFDSTUK 3

Het verkleed-feest.

De auto pruttelt straat in en straat uit.

— “Hier, stop hier! Ik zie daar-binnen slingers hangen!

Belt u daar aan chauffeur, vraag of het kinder-feest nog aan de gang is.

Ik kom wel als u mij wenkt.”

De chauffeur stapt uit en belt aan.

Er klinkt gejuich als de deur wordt open-gedaan.

De koning lacht verlegen want iedereen binnen is verkleed.

Er zijn ridders, zeerovers en super-helden.

Er zijn prinsesjes en elfjes en heksen.

Daarom ziet niemand dat er een echte koning in hun midden is.

Er wordt gedanst en gelachen en er worden moppen verteld.

Er wordt gesnoept en gedronken.

De koning lust niets meer, hij eet en drinkt niets.

Hij is nog vol van het vorige feest.

Toch blijft hij totdat een heks roept: “naar huis allemaal! Het feest is nu echt voorbij.”

— “Ha, ha,” lacht de koning: “dat is grappig.

Het feest gaat voor-lopig door tot 12 Oktober.”

— “Dat had je gedacht,” schettert de heks: “het feest zit er gelukkig op.

Ik ruim alles op, daarna ga ik lekker slapen.

Morgen moet ik weer vroeg op.

Dan moet ik naar mijn werk en de kinderen naar school.

Tot volgend jaar oom.” Zij knijpt in zijn wang.

— “Dit was toch wel het kinder-feest waar-voor ik was uit-ge-nodigd?” vraagt de koning.

— “Ja-zeker oompje,” ratelt de heks die nu weer een gewone mevrouw is omdat zij haar nep neus, haar nep oren en haar hoed afzet.

— “Natuurlijk was jij welkom!

Maar ons feest is nu voorbij. Morgen is het weer een gewone dag. Kinderen, tanden poetsen!”

Ze loopt wat dichterbij naar de koning en wrijft over zijn gezicht.

— “Die gekke rode wangen zijn **toch**’ echt!

Ik dacht dat ze nep waren. Ha, ha!

Oom? Bent u nou Dieter of bent u Daan, ik herken u niet. **U bent zo dik geworden!**”

— “Ha, ha,” lacht de koning: “ik vind u erg grappig. Goed, ik merk nu pas dat hier geen koningen waren dus vertrek ik maar. Bedankt voor het leuke feest. Het was enorm gezellig.

Het wordt tijd dat ik in mijn eigen land ook feesten ga vieren. Ha, ha!”

— “Dag oom Daan!” roept de heks de koning na: “ik kom ook op uw feestje!”

Zij wist niet dat haar oom Daan helemaal niet op haar feest was en dat oom Dieter er ook niet was. Zij had een

echte koning op bezoek. Het was koning Bolle-buik uit buurland Bolle-broek die zij in de wangen kneep.

De koning zwaait terug, toch schaamt hij zich diep. Hij was alweer zomaar bij iemand binnen gestapt en had brutaal-weg hun feest mee gevierd.

— “Chauffeur, wij gaan naar huis. Morgen gaan wij weer naar Boekerij.”

— “Ja Hoogheid.”

— “Wat ben ik dom, wat ben ik dom,” denkt de koning.

Hoofdstuk 4

De Freule mag mee.

De koning is thuis.

Hij zit in zijn luie stoel, hij bladert in een plaatjesboek met weinig tekst. Hij houdt niet van lezen.

Onder-tussen denkt hij: “als ik de freule had mee-genomen was ik naar het juiste feest gegaan.

Waarom weet ik de naam van het feest niet meer!

— “Laat de freule komen!” roept hij.

De koning bladert verder in zijn paarden plaatjesboek.

Hij is gek op paarden.

Het ene paard is mooier dan het andere.

Hij schrikt als er op de deur wordt geklopt.

De kamer-heer roept: “hum Sire, hier is Freule Koeter-waals tot Priet-praat van Badzeep tot Dompel-bad.”

— “Freule, ik wil u uit-nodigen om met mij mee te gaan naar buurland Boekerij. Vindt u dat leuk?”

De koning vertelt niet dat hij niet meer weet naar welk feest hij moet. Dat zegt hij niet eerlijk.

Hij vraagt: “freule? Hebt u de uit-nodiging nog?

Die moet ik daar afgeven, anders kom ik niet binnen. Wilt u het even brengen?”

— “Ach Sire, ik heb de uit-nodiging verscheurd.
U vond het niet belangrijk. Het spijt mij.”

— “Liggen de snippers nog ergens in en prullen-
bak? Kunt u even kijken of die snippers er nog
zijn?”

— “Al het vuil is op-gehaald Sire.

Alle prullen-bakken zijn leeg.

Uw paleis is weer blinkend schoon.”

— “Er stond een adres en de naam van het feest
op de kaart.

Al goed, pak uw koffer Freule, wij gaan naar
Boekerij. Wij zoeken het daar wel uit.”

— “Dank u Sire, ik ga graag mee want hier vieren
wij nooit feest. Eindelijk wat gezellig-heid.

Ik pak gauw mijn koffer in.

Ik ben binnen vijf minuten klaar.”

Weer gaat de koning op weg naar Boekerij.

Deze keer mag de Freule mee.

Zij is erg blij en zij verheugt zich op het feest.

Alleen..., waar moeten zij zijn?

Het feest moet ergens in Boekrol zijn.

Maar dat is een o zo grote stad.

De grote auto van de koning rijdt rondjes door de
grote stad. Waar is dat feest toch!

De Freule verveelt zich, zij geeuwt.

Eerst zit zij nog recht-op naast de koning.

Maar na drie rondjes door de stad, trommelen haar vingers tegen haar tas en zingt zij vals en wiebelt zij op de maat.

De koning vindt het een on-draag-lijk gehoor en van dat ge-wiebel wordt hij misselijk.

— “Houdt u alstublieft op met dat katten-gejank! Ik kan er niet meer tegen!” bitst hij.

Hij is ook kwaad omdat hij niet weet waar hij moet zijn en daarom voor niks door de stad rijdt.

— “Pardon Sire, ik verveel mij zo. Had ik maar een boek mee-genomen.”

— “Chauffeur, wilt u alstublieft stoppen bij een boeken-winkel? Ik wil dat de Freule een boek koopt.”

— “Natuurlijk Hoogheid, zodra ik een boekenwinkel zie, stop ik daar.”

De auto rijdt na een half uur door een klein miezerig straatje.

En ja hoor, in het straatje is een kleine boekenzaak. De auto stopt netjes voor de deur.

— “ Wij zijn er Hoogheid.”

— “ Gaat u een boek kopen Freule, haast u.”

— “ Zal ik voor u ook een boek mee-nemen Sire?”

— “ Ik wil niet lezen dat vind ik niet leuk.”

De Freule stapt uit en haast zich de boekenwinkel binnen.

Plotseling komt zij schreeuwend naar buiten.

— **“Sire, ik weet waar het feest is en waar wij moeten zijn.**

Het is hier de kinder-boeken-kast-week!

Het feest is in het stad-huis, daar zijn wij al een paar keer voorbij gereden.”

— “Bravo Freule! Nu weet ik het ook weer.

Ja, het was de kinder-boeken-kast-week!

Chauffeur, op naar het stad-huis van Boekrol.”

Hoofdstuk 5

Een kinder-boeken-week in Bolle-broek.

De koning en de freule lopen het stad-huis van Boekrol binnen.

De hal is leeg, er is geen ont-vangst.

Er hangen geen slingers nog ballonnen.

Er is geen fanfare en er zijn geen koningen.

Er zijn geen kinderen en er is geen feest.

— “Wat een kale boel hier.

Freule, gaat u eens vragen of wij hier goed zijn?
Misschien moeten wij ergens anders naartoe.”

De freule loopt naar een loket.

Achter het kleine raampje zit een meneer.

— “Wat kan ik voor u doen mevrouw?”

— “Wij komen voor het kinder-boeken-kast-feest. Wij worden hier verwacht. Kijk ziet u? Daar staat de koning van Bolle-broek,” wijst de freule.

— “Helaas mevrouw, u had hier gisteren moeten zijn. Gisteren was hier een groot feest. Er waren hier koningen uit heel de wereld. Zij willen dat alle kinderen uit hun landen ook boeken gaan lezen. Dan kunnen zij ook zo een leuk feest geven. Niet getreurd mevrouw, hier-naast staat de Boeken-plank-school. Daar vieren zij het feest nog tot 12 Oktober. En in onze bi-blio-theek is er ook nog feest. Gaat u daar naar-toe. Daar zit de schrijver die een prijs heeft gewonnen voor zijn boeken-kast boek. U kunt daar zijn boek kopen. Het boek gaat over een feest en **daar**’ bent u nu dus te laat voor. Kijk, de datum staat hier op de uit-nodiging. U hebt zich vergist in de datum.”

De koning ergert zich, hij had zich verheugd op een groot stuk taart.

Hij was gisteren ook in Boekrol maar niet op dat grote feest in het stad-huis.

De schrijver van het feest-boek is er nog.

Daarom wil de koning naar de bi-blio-theek.

De bi-blio-theek is versierd en tussen al die versiersels zit de schrijver.

Die kijkt trots naar zijn boeken omdat hij gewonnen heeft.

De freule pakt een boek van zijn tafel.

Zij bladert erin.

— “Wat een schattig boek,” kirt zij: “ik wil het kopen.”

De koning kijkt in-tussen rond, nergens ligt koek of snoep. Hij heeft zo een trek in taart!

— “Freule,” zegt hij: “laten wij ergens een stuk taart eten. Dan nemen wij daar heerlijke limonade bij.

Wij vieren een klein feestje voor ons zelf.

En weet u?

Wij vieren voortaan in heel Bolle-broek het Bolle-broekse-lees-feest.

Een kinder-boeken-week voor alle kinderen.

— “Ja Sire.”

— “Maar ik wil ook dat in heel Bolle-broek gezellige kinder-feesten met ballonnen en toeters, spelletjes en lekkers worden gevierd.

Kunt u daar voor zorgen?

En ik wil verkleed-feesten en misschien ook taart feesten. Weet u misschien een gekke naam voor een leuk feest Freule?

Ik wil heel veel feesten vieren.”

— “De mensen moeten ook nog werken Sire.

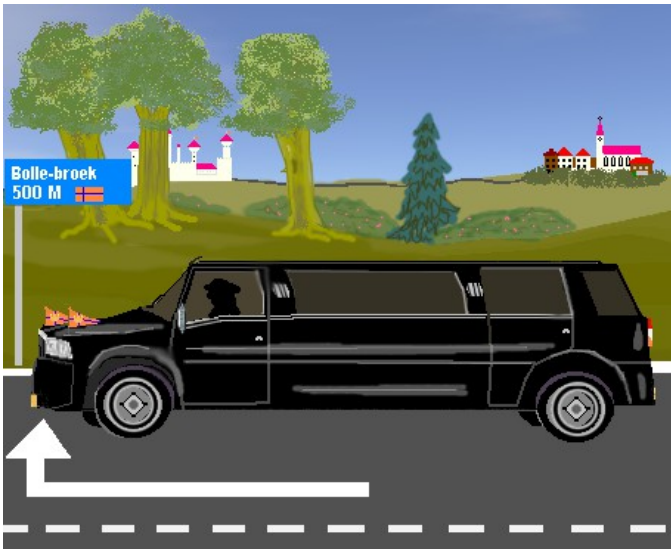
Wij kunnen niet aldoor feestjes vieren.

Er moet geld verdient worden anders wonen wij straks in een arm land.

Wat denkt u van twee feestjes Sire?”

— “Ik wil elk jaar vier feestjes vieren of misschien wel vijf of zes. Wat was Bolle-broek een saai land.

Ha, ha, ik begrijp niet dat ik nooit van feestjes hield.”

Die middag keert de koning met een blij gevoel terug naar zijn eigen land.

EINDE.